

Furio Radin i Maurizio Tremul ponašaju se kao diktatori unutar autohtone Talijanske nacionalne zajednice u Hrvatskoj i Sloveniji te kao njene izdajice izvan iste.

Furio Radin, od 1992. neprekidno je zastupnik Talijanske nacionalne zajednice, nedavno je ponovno potvrđen kao potpredsjednik Hrvatskog sabora (na posljednjim parlamentarnim izborima dobio je 890 glasova, odnosno 5,11%, od ukupno 17.414 talijanskih birača u Hrvatskoj).

Maurizio Tremul, od 1991. godine u samom je vrhu Talijanske unije (najprije kao predsjednik Izvršnog odbora, zatim predsjednik Skupštine, potom predsjednik Izvršnog odbora i trenutno predsjednik Talijanske unije, izabran kao jedini kandidat s 4.500 glasova, odnosno 14,09%, od ukupno 31.922 talijanskih birača učlanjenih u Zajednicama Talijana u Hrvatskoj i Sloveniji te ujedno u Talijanskoj uniji).

Tremul je predsjednik Talijanske unije 29 uzastopnih godina, izjednačivši se s rekordima u trajanju od Staljina i Lukašenka, dok Furio Radin, stalni zastupnik 28 godina, već je prestigao Mao-a sa trajanjem od 27 godina, te s obzirom da je ponovno izabran za sljedeće četiri godine, na kraju mandata, njegovo trajanje korespondirati će bivanju 32 godine u parlamentarnoj službi: stoga, za sustignuti Tita i Sadama Husseina (s 35 godina) biti će mu potrebno da se ponovno kandidira po deseti put zaredom.

Njihovih gotovo trideset godina obnašanja funkcija na najvišim razinama Talijanske nacionalne zajednice očito je da je pospješilo neizbježnu i rastuću degeneraciju Talijanske unije u sustav koji se više ne može definirati kao demokratski. Dovoljno je podsjetiti se na zastarjelu i nepravednu raspodjelu vijećničkih mjesta u Skupštini Talijanske unije i takozvane "blindirane kandidature", tj. kada je broj kandidata jednak broju raspoloživih mjesta, s ishodom izbora koji je unaprijed predodređen. Slijedom toga, apstinencija (suzdržavanje od glasovanja) je dosegla vrhunac od preko 83%, tako da je tijekom godina od fiziološke postala patološka.

Reprezentativnost izabranih predstavnika očito je irelevantna, budući da se njihov izborni konsenzus značajno smanjio, fluktuirajući između 5% i 14% onih koji imaju pravo glasa (birača). Uz to, učinak birača malih Zajednica Talijana je 4,7 puta veći od onog glasača velikih Zajednica Talijana, a što je očigledno nedemokratski. Trajnost i gomilanje funkcija omogućili su opću i sve veću kontrolu nad ogromnim financijskim sredstvima (procijenjenim na više od 270 milijuna eura u posljednjih 28 godina) i klijentelističku raspodjelu resursa. "Trgovanja/Razmjene glasova" izvor su fenomena (pojave) samoodržanja rukovodstva i oportunističke logike, orijentirane na prednost pojedinaca po cijenu kolektivnog poraza. Sustav je to koji se samouništava, s obzirom

na nedostatak unutarnjeg nadzora -putem Odbora jamaca, za žalbe i nadzor te nedostatak prostora za opoziciju i neuspjeh (propast) socijalno-ekonomskih projekata (Aegida, EDIT, Otium, CIPO, itd.). A da se ne spominju brojne nepravilnosti i kršenja zakona u Hrvatskoj, Italiji i Sloveniji, iznađene u radu Talijanske unije, poput slučaja EDIT, slučaja Zajednice Talijana Bale ili Zajednice Talijana Cresa, slučaja Zajednice Talijana Zadar, itd. Ukratko, puno "činjenica" u stalnom pogoršanju su uzrok sve većeg nezadovoljstva i odvojenosti Talijana od Talijanske unije, koja je izdala svoju ulogu jedinstvene i demokratske organizacije Talijanske nacionalne zajednice u Hrvatskoj i Sloveniji a koju bi trebala predstavljati i zaštititi njene političke, kulturne i ekonomske potrebe.

Već desetljećima Talijanska unija ne nadzire ili još gore prilagođava se pokušajima smanjenja stečenih prava Talijanske nacionalne zajednice u Hrvatskoj i Sloveniji. Počevši od cjelovite dvojezičnosti, koja je svedena na minimum i još uvijek prisutna u samo nekoliko jedinica lokalne samouprave u Istri, ili ukidanje izuzeća od plaćanja PDV-a za donacije talijanske Vlade Talijanskoj nacionalnoj zajednici, ili ukidanje obveze učenja talijanskog jezika kao jezika društvene sredine u školama većine u dvojezičnim jedinicama lokalne samouprave a koji je sveden na neobavezan strani jezik, ili Ugovor između Republike Hrvatske i Talijanske Republike o pravima manjina iz 1996. godine koji još nije primijenjen, implementiran, proveden, izvršen, ili lišenje Talijanske nacionalne zajednice prava na zastupljenost u izvršnom tijelu dvojezičnih jedinica lokalne samouprave (putem zamjenika grado-načelnika koji je pripadnik Talijanske nacionalne zajednice, a s ciljem da može su-upravljati područjem svog povijesnog obitavanja) i tako dalje.

Poraza (poput bitke za "Caporetto", kod Kobarida) za Talijansku nacionalnu zajednicu dosad je previše i sve uz tihi (šuteći) pristanak Ministarstva vanjskih poslova i međunarodne suradnje Talijanske Republike.